

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וכי רבי לא שנאה, ר' חייא מנין לו?	א"ל: [ר' אבהו]											◇
מסרק של פשתן שניטלו שיניו ונשתיירו בו שתיים - טמאות, ואחת - טהורה, וכולן שניטלו אחת אחת בפני עצמן - טמאות של צמר שניטלו שיניו אחת מבינתים - טהור, נשתיירו בו ג' במקום אחד - טמא, היתה החיצונה אחת מהן - טהור, ניטלו ב' ועשאן למלקט - טמאות, אחת והתקינה לנר או למיתוח - טמאה	אמר ליה [רבי נחום], והא תנן:										‡	◇
וקי"ל דאין הלכה כאותה משנה											‡	◇
בר מינה דההיא	אמר ליה: [ר' אבהו]										!	
זו אינה משנה.	דר' יוחנן ור"ל דאמרי תרוייהו:										!	
מ"ט?											^	
משום דקשיא רישא לסיפא	רב הונא בר מנוח משמיה דרב אידי בריה דרב איקא:										!	◇
של צמר שניטלו שיניו אחת מבינתים - טהור	דקתני:										!	◇
הא נשתיירו בו שתיים במקום אחד - טמא											!	
נשתיירו בו ג' - טמא	והדר תני:										!	◇
ג' אין, שתיים לא.											!	
ומאי קושיא? דלמא הא בגווייתא, הא בברייתא											‡	◇
אלא מהכא											!	
וכולן שניטלו אחת אחת בפני עצמן - טמאות	דקתני:										!	◇
ואע"ג דלא התקינה											!	
אחת והתקינה לנר או למיתוח - טמאה	אימא סיפא:										!	◇
התקינה אין, לא התקינה לא.											!	
ומאי קושיא? דלמא הא בקתייהו, הא בלא קתייהו	אביי:										‡	◇
ומאי קושיא? דלמא הא בקטינתא, הא באליתא	רב פפא:										‡	◇
אלא, משום דמסיימי בה דווקני: זו דברי ר"ש.											!	◇
מארסין תוך ג', וכן עושים מעשה	שלה ר' חייא בר אבין:											■ ◇
רובו של ראשון ורובו של שלישי ואמצעי שלם.	וכן היה ר' אלעזר מלמדנו משום רבי חנינא הגדול:											■ ◇
שרא ליארס ביום תשעים	אמימר:											■ ◇
צריכה להמתין ג' חדשים, חוץ מיום שמת בו וחוץ מיום שנתארסה בן	רב אשי לאמימר, והא רב ושמואל דאמרי תרוייהו:										‡	◇
ההוא לענין מינקת איתמר											!	
צריכה להמתין כ"ד חודש, חוץ מיום שנולד בו וחוץ מיום שנתארסה בו.	דרב ושמואל דאמרי תרוייהו:										!	◇
והא ההוא דעבד סעודת אירוסין ביום תשעים, ואפסדיה רבא לסעודתיה											‡	◇
ההיא סעודת נשואין הואי.											!	◇
והלכתא: צריכה להמתין כ"ד חודש, חוץ מיום שנולד בו וחוץ מיום שנתארסה בו וצריכה להמתין ג' חדשים, חוץ מיום שמת בו וחוץ מיום שנתארסה בו.											■	◇
חוץ מן האלמנה וכל.												■ <

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ק"ו, ומה במקום שאסור לכבס - מותר ליארס, מקום שמותר לכבס - אינו דין שמותר ליארס	רב חסדא:										⚡	◊
מאי היא?											^	⚡
שבת שחל תשעה באב בתוכה - אסור לספר ולכבס, ובחמישי מותר, מפני כבוד השבת	דתנן:										■	⚡
קודם הזמן הזה, העם ממעטין בעסקיהם מלישא ומליתן, מלבנות ולנטוע, ומארסין אבל לא כונסין, ואין עושין סעודת אירוסין	ותניא:										■	⚡
כי תניא ההיא - קודם דקודם (תניא).											!	◊
וקודם דקודם נמי ק"ו: ומה במקום שאסור לישא וליתן - מותר ליארס, מקום שמותר לישא וליתן - אינו דין שמותר ליארס	רבא:										⚡	◊
לא תימא דרבי יוסי אומר כל הנשים יתארסו, אלא אימא כל הנשים ינשאו.											!	◊
ולית ליה לרבי יוסי להבחין?											⚡	◊
לית ליה.											!	◊
ואיבעית אימא: לעולם אית ליה, ואימא, רבי יוסי אומר: כל ארוסות גרושות ינשאו.											!	◊
אי הכי, היינו ר' יהודה											⚡	
איכא בינייהו נשואה ליארס											!	
נשואה מותרת ליארס	רבי יהודה סבר:										■	!
נשואה אסורה ליארס.	ורבי יוסי סבר:										■	!
וסבר ר' יוסי נשואה אסורה ליארס?											⚡	
כל הנשים יתארסו, חוץ מן האלמנה, מפני האיבול, וכמה איבול שלה? שלשים יום וכולן לא ינשאו - עד שיהו להן ג' חדשים	והתניא, רבי יוסי:										⚡	◊
האי מאי קושיא?											⚡	
כל הנשים יתארסו	אילימא דקתני רבי יוסי:										!	
מי אלימא ממתני' דאוקימנא בארוסות גרושות ינשאו? ה"נ כל ארוסות גרושות ינשאו											⚡	
וכלן לא ינשאו עד שיהו להן ג' חדשים,	אלא מסיפא, דקתני:										!	
אינסובי הוא דלא, הא איתרוסי שפיר דמי											!	
תריץ ואימא הכי, ר' יוסי אומר: כל ארוסות גרושות ינשאו, חוץ מן האלמנה, מפני האיבול, וכמה איבול שלה? שלשים יום ונשואות לא יתארסו - עד שיהא להן שלשה חדשים.	רבא:										■	◊
ואלמנה מן האירוסין מי אית לה איבול?											⚡	
אשתו ארוסה - לא אונן ולא מיטמא לה, וכן היא לא אוננת ולא מיטמאה לו, מתה - אינו יורשה, מת הוא - גובה כתובתה	והתני רבי חייא בר אמי:										■	⚡
אלא תנאי היא											■	◊
מראש חדש ועד התענית - העם ממעטין מעסקיהן מלישא ומליתן, מלבנות ולנטוע, ומליארס ומלישא שבת שחל תשעה באב בתוכה - אסור לספר ולכבס	דתניא:										◊	■
כל החדש אסור.	וי"א:										◊	■
ממאי דליארס - ליארס ממש? דלמא למיעבד סעודת אירוסין הוא דאסור, הא ליארס שפיר דמי	מתקיף לה רב אשי:										⚡	◊
אי הכי, מלישא - לינשא נמי, למיעבד סעודת נשואין הוא דאסור, הא לישא שפיר דמי											⚡	
הכי השתא, בשלמא נשואין בלא סעודה איכא שמחה, אלא אירוסין בלא סעודה מי איכא שמחה?											!	
שאני אבילות חדשה מאבילות ישנה, ושאני אבילות דרבים מאבילות דיחיד.	אלא אמר רב אשי:										■	◊

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא- ; question-שאלה- ^ answer-תירוץ- ! proof-ראיה- ■
מקרא-key:	

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ארבעה אחין נשואין ארבע נשים, ומתו, אם רצה הגדול שבהם לייבם את כולן - הרשות בידו.													■	מג:
מי שהיה נשוי לשתי נשים, ומת - ביאתה או חליצתה של אחת מהן פוטרת צרתה.													■	מג:
היתה אחת כשרה ואחת פסולה, אם היה חולץ - חולץ, לפסולה, ואם היה מייבם - מייבם לכשרה.													■	מג: